

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

2. Quid sit credere verbo Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

habet auctoritatem apud nos, multò plùs verbum Dei: quo indicatur nobis volùtas eius erga nos, quòd facere & quid non facere debeamus.

2: Non sufficit audire verbum Dei, sed oportet etiam credere ipsi verbo. Iudæi audiuerunt benè prophetam Christum ipsùm, Apostolos, & plures sanctos viros qui illis denunciârunt verbũ Dei & voluntatẽ ipsius, vt Annas, Caiphaz, Pilatus, &c. Sed illis non crediderunt, quòd hæc esset voluntas & verbũ Dei. Hoc conqueruntur omnes Prophetæ & Apostoli, & Christus ipse, eos noluisse credere. Esa. 53. Domine, quòd credidit auditui nostro? Et Christus Io. 10. Loquor vobis, & non creditis. Ro. 10. Non omnes obediunt Evangelio. Quare hæc incredulitas grauissimum peccatum censetur inter omnia peccata quæ fieri possunt, nam quàm diu manet incredulitas, nulla est remissio peccatorũ. Ideò spiritus sanctus arguet mundum in peccato, scilicet incredulitatis, Io. 16. Et Christus iudicentiam dedit Ioan. 3. Qui non credit, iam iudicatus est: hoc tota scriptura clamat. Credere ergo oportet verbo Dei, qui vult liberari ab æterna damnatione. Sed quæris, quid est credere verbo Dei? Est illud non solum audire auribus corporalibus, sed etiam corde accipere, & certissimè credere sic esse vt verba sonant, & tunc in opus & conuersationem transferre. Sic ad Ro. 10. Hæc tria Apostolus commemorat: primum fides acquiritur ex auditu scilicet verbi Dei, deinde corde creditur ad iustitiam, id est, hoc quod aures audierunt, cor apprehendit, & credit certissimè Deum qui mentiri non potest: est enim verax, & sic creditur, & dantem honorem verbo Dei, quem veraces nouit, & qui mentiri non possit, Deus acceptat per fidem eius, & iustũ reputat coram se, & sic corde creditur ad iustitiam: & hæc fides prorumpit in operam conuersationem. Dum enim audio, credo & facio verbum Dei, tunc rectè suscipio illud.

Sic dicitur

Sic dicit porrò Apostolus 1 Corinth. 15. Sicut in Adam omnes moriuntur, id est, damnantur, quia in Adam omnes peccauerunt Ro. 5. ita in Christo omnes uiuificabuntur, id est, saluabuntur propter fidem in illum: nam tali medio, id est, propter Christum, statuit Deus saluare qui in illum credunt. Ioan. 3. vt omnis qui credit in illum, non pereat, sed habeat vitam æternam. His verbis oportet corde credere, non auribus credere, sicut multa solùm auribus audimus, vt Historias de Alexandro, Scipione, Hannibale, & fabulas Poëtarum &c. Quibus rebus aures tantùm credunt, sed non cor certò credit: At verbo Dei audito oportet etiam credere corde, nam Apostolus dicit Roman. 10. Corde creditur ad iustitiam: non dicit, auribus &c. Omnia ergo quæ nobis dicit Deus per verbum suum, siue hoc sit gloria aut pœna, de fide aut operibus, de benedictione aut punitione, de promissis aut minis, quæcunque præcipit aut prohibet, hæc omnia oportet corde credere & facere: & tunc verbum DEI sanctificat, saluat, & consolatorium est.

Multi sunt qui audiunt & credunt ad tempus, Lucæ 8. Sed opere aut tempore tentationis & aduersitatis, non custodiunt aut constanter retinent verbum Dei: multi sunt qui dicunt, Domine Domine, sed nõ faciunt voluntatem patris, id est, verbum eius non custodiunt. Ad Titum primo. Confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Exiguus est numerus credentium: homines enim in mundo aut sunt penitus infideles, aut tepidi Christiani solo ore & auribus, & vix vltima pars manet constans & fidelis. De illis ergo negligentibus verbum Dei, vbique scriptura dicit: Et Christus illos beatificat, qui audiunt verbum Dei, id est, auribus cordis credunt, & custodiunt illud, scilicet in opere & tempore aduersitatis. Ecce magnam promissionem verbi Dei, quã non habet præ-

3.

Matth. 7

Luc. 8. & xi.

bet præ-